

Två kilo år & en vit julvecka

Med anledning av millennieskiftet och många alltför lyriskt högstämnda bröst, vill jag påminna om orden:

PARTIRIENT MONTES NASCETUR RIDICULUS
MUS.

”Berget ligger i födslovåndor, födas skall en löjlig liten mus”.

Så är det. Av väldiga förväntningar blir inte mycket. Millenniumet är som EU och EMU - detkommer till oss vare sig vi vill eller inte. Jag kunde också säga som den sällsamma flygvärdinnan i planet grån Göteborg till Stockholm. Hon sade:

- Vi närmar oss nu Stockholm – det har vi i och för sig gjort hela tiden så jag förstår egentligen inte varför jag säger det just nu.

Sedan tackade hon för Kapten Olsson och hans orkester. Jag undrade varför hon var på så gott humör och hon berättade att det berodde på att hon hade fasansfullt ont i ryggen. Lidandet är humorns syster.

En del retar upp sig på tusenårsskiftet så till den grad att de inte vill nämna det vid namn. En vän till mig använder därför inte ordet tusen längre utan har övergått till det näst vanliga ordet för detta, nämligen KILO. Han ska fira Två Kilo år. Och det är ju ingenting om man i lördags handlade tio kilo potatis.

I min hembygd väljer man årets Tusensköna. Men i år korade man i stället Årets Kilosköna.

Detta är mitt sista kåseri nu när ett kilo år gått och jag ska inte stå på huvudet och göra något egendomligt utan jag ska sjunga den sång jag alltid sjunger som avslutning. Jag drömmer om en vit julhelg. Inte bara med tanke på snön utan också med tanke på alkoholen. Min röst låter förfärlig skrapig men är det inte på grund av Wiskey som man kan tro. I det fallet är den ren som en barnstjärt.

Jag drömmer om en vit jul
där inte Nathan slår sin bror
där ej brännvinstersen och starkölsbärsen

är allt far vill ge till mor.

Jag drömmer om en vit jul
Där ingen usling bränner sprit
För man kan helt säkert ha kul
Utan whiskey, punch och akvavit.

Jag drömmer om en vit julhelg
Och må vi alla längta dit
där blott sodavatten och mjölk
gör att ingen tomte blir till Hulk.